

ГОШОВСЬКА ВАЛЕНТИНА АНДРІЇВНА

Біографія відомого державного і наукового діяча, вченого Валентини Гошовської незвична, як для випускниці філологічного факультету (за спеціальністю – філолог, викладач української мови та літератури, фахівець польської мови та літератури) Київського університету ім.Т.Г.Шевченка, який закінчила з червоним дипломом у 1972 році.

Батьки, діди-прадіди, прапрадіди з батьківської гілки Микитенків та матеріної – Ватулів народжувалися, жили і вмирали на Полтавщині в Хорольському районі. Саме там з золотою медаллю Валентина закінчила Хорольську середню школу № 3.

Після закінчення Київського університету 8 років відпрацювала вчителем української мови та літератури в Стрийській середній школі № 2 Львівської області. Там написала дисертацію на матеріалах архівів та відділу рукописів бібліотеки ім.В.Стефаніка. Стрий став для неї рідним, адже 13 років прожила вона там разом з своїм чоловіком (до-речі теж випускником Київського університету 1972 р. геологічного факультету). У цьому місті народився їх син Володимир, яким заслужено пишаються.

У 1983 році Валентина Гошовська стала кандидатом філологічних наук. Викладала українську літературу у Дрогобицькому педагогічному інституті ім.І.Я.Франка, а потім, переїхавши на Харківщину, працювала секретарем, другим секретарем Балаклійського райкому Компартії. На початку демократичних процесів у колишньому СРСР її виступи на Пленумах ЦК Компартії України вирізнялися патріотичною позицією, мужністю і правдою. Обиралася депутатом Харківської обласної ради, неодноразово районної ради Балаклійському районі.

У науці, літературі любить працювати з першоджерелами. Вона вперше в Україні дослідила за архівними джерелами зародження і становлення соціал-демократичної думки України, написала книгу про Балаклію, повернула з небуття репресованого письменника Миколу Дукіна, життя і творчість якого дослідила. За її ініціативи та безпосередньої участі було створено музей Оксани Петрусенко, краєзнавчий музей, ліцей, медичне училище, коледж в м.Балаклії.

Саме тому в одному і тому ж Балаклійському окрузі її обирають народним депутатом у 1994 і 1998 роках. У 1998 р. – за неї проголосувала найбільша кількість виборців серед усіх кандидатів у народні депутати по Харківській області. По кількості голосів вона тут зайняла 2-е місце в Україні, адже майже 70 тисяч в окрузі виявили їй довіру. І знову турбота про людей округу, систематичні зустрічі, зведене в селах шкіл, забезпечення

їх навчально-методичною базою. Недаремно у 2008 році вона стала почесним громадянином міста Балаклії.

У Верховній Раді вона очолювала Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці. Валентина Гошовська була серед тих, хто створював законодавчу базу для соціальної політики. Вона – автор біля 70 законопроектів та постанов Верховної Ради України. З 2000 по 2002 р. очолювала фракцію «Незалежні».

Вона була членом Національної комісії України у Справах ЮНЕСКО, віце-головою комітету ПАЧЕС. Юрист.

У 1996 р. закінчила Національну юридичну Академію ім. Ярослава Мудрого і теж з відзнакою.

У 2002 році стала Заступником Секретаря Ради національної безпеки і оборони. Посада незвична для українських жінок. З вересня 2003 року Указом Президента України № 1030 Валентину Гошовську призначено першим заступником Міністра оборони України з гуманітарної політики та у зв'язках з Верховною Радою України. Саме цій жінці вперше в історії України випало на долю керувати впровадженням гуманітарної і соціальної політики держави у Збройних Силах України у винятково складний і відповідальний час – час докорінної реконструкції української армії. Час, коли від глибокого розуміння людських проблем, створення дієвих нормативних і практичних механізмів їхнього вирішення, залежить успіх військової реформи, стан обороноздатності держави, безпеки її громадян.

Професійний багаж знань, який Валентина Андріївна набула у Верховній Раді України, Раді національної безпеки України, допоміг сконцентрувати всі зусилля і не дозволив припуститися похибки, бо від того, як вона діяла, залежав авторитет жіноцтва, що обіймає керівні посади. Усюди бути першою – такі випробування постійно готувала їй доля.

Кандидат філологічних наук, доктор політичних наук, професор, Член-кореспондент Української Академії політичних наук, почесний професор кількох університетів, член експертної ради ВАК України, член спеціалізованої вченої ради НАДУ, член науково-методичної ради НАДУ, заслужений працівник народної освіти. Автор більше 150 наукових праць.

Голова партії «Солідарність жінок України», Голова Всеукраїнського жіночого об'єднання «Солідарність».

Нагороджена орденом Княгині Ольги III, II і I ступенів. Почесною Грамотою Верховної Ради України, Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України, має ряд медалей, нагород церкви, нагороджена Всеукраїнською Премією «Жінка III тисячоліття».

Вона – першопроходець по життю і нині. Ще на початку 80-х рр.

взялася за дослідження на архівних матеріалах України та Польщі проблеми становлення української соціал-демократичної думки (кінця XIX – початку XX століття), вивчила роль польськомовних газет «Rekodzielnik», «Czcionka», «Prasa» та участь у них І.Франка, М.Павлика, У.Кравченко, Й.Даниленко, довела їх авторство на сторінках цих газет. За її ініціативи і безпосередньої участі створено Центр перспективних соціальних досліджень Міністерства праці та соціальної політики України НАН України, в 2010 р. – першу кафедру парламентаризму та політичного менеджменту, яку і очолила. І вже є оперативні напрацювання. За редакцією В.Гошовської вийшов словник-довідник «Парламентаризм та парламентська діяльність», перший підручник в Україні для вищих навчальних закладів «Основи вітчизняного парламентаризму».

Сьогодні Валентина Гошовська - директор Інституту підвищення кваліфікації керівних кадрів, завідувач кафедри парламентаризму та політичного менеджменту Національної академії державного управління при Президентіві України.

Небагато в Україні обранців, яких можна по праву назвати народними, і лише одиниці відомих жінок, які впливають на державну політику, мають можливість приймати виважені доленосні рішення. Серед них і Валентина Гошовська – проста і разом з тим незвична жінка, яку в житті підтримує любляча родина – чоловік і син.